

Derfor står vi i dag i en situation, hvor vi fuldstændig og grundlæggende mangler diskussionen om de samfundsforhold, som bistandsloven skal virke under. Hvad er det for grundlæggende forhold, der er fuldstændig anderledes i dag, end de var for 21 år siden, og hvad stiller vi op med dem?

Der er to forhold, der oplagt er anderledes i dag, end de var for 21 år siden.

Vi har fået et samfund med kronisk arbejdsløshed. Det havde vi ikke i 1976. Et samfund, der på grund af massearbejdsløsheden udstøder en lille halv million mennesker, forsikrede eller ikkeforsikrede. Vi har fået et samfund, der udstøder i en grad, der mere end noget andet er med til at forpuste vores samfundsliv og grave kløfterne i dette samfund dybe.

Vi har fået et voldsomt polariseret samfund, hvor skellet mellem de børn, det går godt, og dem, det går skidt, vokser sig stadig større, hvor skellet mellem de voksne, der deltager, og dem, der er lukket ude, vokser sig stadig større, og hvor skellet mellem de gamle, der klarer sig godt også økonomisk, og dem, der ikke gør, vokser sig større. Polarisingen slår også voldsomt igennem i vores boligområder i disse år.

Det er netop derfor, det er så ærgerligt, at regeringens oplæg er så lidt ambitiøst, som blandt andre LO peger på i sit høringssvar. LO peger som bekendt også på, at et samfund skal kendes på evnen til at tage vare på de svageste.

Hvordan ser det så ud? Det ser ikke godt ud på misbrugsområdet. Det ser ikke godt ud på sindslidendeområdet. Det ser ikke godt ud for de dårligst stillede af de ældre og de handicappede. Det ser ikke godt ud for de dårligst stillede voksne, der betaler prisen for disse års mangel på solidaritet.

Hvorfor er det ikke de spørgsmål, der er i fokus, når vi diskuterer lige præcis en ny bistandslov? Hvorfor bruger vi ikke anledningen?

Det andet vigtige samfundstræk gennem de seneste 25 år er en vidtgående decentralisering. Der er vel næppe noget europæisk samfund, der har decentraliseret i samme omfang som det danske. ISF er vi tilhængere af decentralisering, men inden for den civiliserede ramme, at retssynet til de svageste skal sikres via lovgivning. Vi møder alle alt for mange eksempler på forhold, der ikke fungerer, som de skal, og hvor borgerne står magtesløse over for et offentligt system.

Vil vi rette op på polariseringen, og vil vi sikre en ramme for decentralisering, hvor retssikkerheden er det bærende princip, er det, der foreligger, for uambitiøst. Så er en revision alt, alt for lidt. Efter vores opfattelse skulle vi have startet med en socialreformkommission, men det har vi jo diskuteret.

Så til de enkelte områder.

Med hensyn til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område er det klart, at med sådan en overskrift skabes der forventninger. Det er fint at præcisere gældende bestemmelser, og vi støtter også med nogle ændringer forenklingen af ankesystemet. Men at kalde det retssikkerhed tror jeg vil få enhver retspolitisk interesseret til at rødme.

Det har mindre med retssikkerhed at gøre end det oplæg, der lå som det første udspil fra socialministeren. Der er ikke retssikkerhed med hensyn til hjemmehjælpen, når den ikke fungerer. Der er ikke retssikkerhed for de forældre, der på grund af arbejdsløshed ikke kan få deres børn ind i en daginstitution.

Jeg vil godt sige, at hvis SF skal støtte en bistandslov, er det helt afgørende, at disse ting kommer med. Vi forstår ikke, at Venstre med deres tanker om retssikkerhed ikke støtter det.

Til lov om social service: Også her synes vi, ambitionsniveauet er lavt. Det gælder de områder, jeg har nævnt, men det gælder også psykiatrien, hvor SF er kommet med et glimrende beslutningsforslag for at sikre, at alle områder i Danmark lever op til forpligtelserne. Jeg vil spørge socialministeren, om hun er villig til at imødekomme SF på det punkt?

Det gælder frivilligt socialt arbejde, som vi støtter varmt i modsætning til privatisering. Vil socialministeren være åben over for at etablere lokale puljer, eventuelt støttet via tipsmidlerne, som sikrer, at det frivillige sociale arbejde i langt højere grad får en lokal forankring?

Så til spørgsmålet om valg af sagsbehandler. Socialrådgiverforeningen er gået foran og har som faglig forening udstrakt hånden og sagt: Vi vil godt være med til valg. Det er faktisk lidt flot af en faglig forening at gøre det. Skal vi ikke kvittere for det?

Sidste punkt, jeg vil drage frem under forslaget om servicen, er den forbedrede rådgivning. Der er to muligheder for reelt at forbedre rådgivningen. Den ene er at forenkle og afbureaukratisere i et langt større omfang, end der er lagt op til. Den anden mulighed er at tilføre ressourcer, for ellers bliver al tale om en bedre rådgivning lyrik.